

egentlige Grund til, at et særligt Lovforslag ikke er fremkommet. Jeg beklager det; thi det er muligt (Afbyrdelse af Rjær) — jeg siger ikke, at jeg vilde være gaaet ind paa Forslaget, men kun, at jeg beklager, at man ikke har faaet Tid til at drøfte og overveie Sagen, naar dens Gjenemførelse er i den Grad nødvendig, som det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Fermansen) har en saa bestemt Overbevisning om, at den er, og jeg tvivler ikke om, at han virkelig har den Overbevisning. Jeg har ikke kunnet faae den. Jeg er ikke militærkyndig (Kofod: Det var mærkværdigt!) — det er mærkværdigt, siger det ærede Medlem fra Bornholm; ja, han finder vist mange Ting mærkværdige, som andre fornuftige Menneſker finde saare naturligt. Dette med Hensyn til det første, foreliggende Punkt. Angaaende Skolelærerne er der jo udstødt mange Beklagelser; men det forekommer mig rigtignok, at det Forslag, der staar her i Finantsloven, og som jeg agter at stemme imod, er i den Grad umodent, at der vistnok ikke er Nogen, som kjendes ved det. Jeg kan ikke engang tro, at den høitagtede Minister vil kjendes ved det; ialtsald gaar det stik imod den Tankegang, han før har fremsført her, at nemlig den hele Foranstaltning skulde bruges dels som Supplement til den Lov, han agtede at anvende overfor Kommunerne, dels som Hjælp for de Kommuner, som ikke havde Raad eller Cone til at lønne deres Lærere tilstrækkeligt. Forslaget gaar altsaa stik imod den Motivering, Ministeren selv har fremsat, og jeg kan derfor ikke tro, at han kjendes ved det. At Mindretallet ikke kjendes ved det, have vi hørt baade af det ærede Medlem for Præstø Amt (Scavenius) og af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslev), og at Flertallet ikke kjendes ved det, er klart, saa jeg veed virkelig ikke, hvem dette Forslag egentlig tilhører og maa derfor ogsaa finde det saare modent til at blive stemt ud. Det ærede Medlem fra Færøerne sagde til os Lærere her i Thinget, at vi, naar vi forfattede Forslaget, ikke vilde kunne se vore Kolleger i Dinene, naar vi kom hjem. Det forekommer mig rigtignok, at det ærede Medlem altfor meget gaar ud fra, at han, naar han taler her, staar som Kaptainernes eller Officerernes Talsmand; thi ellers kunde han ikke gaa ud fra, at Læreren særligt skulde være Lærernes Repræsentant. Jeg staar her som Folkets Repræsentant, og det er noget ganske Andet. Jeg kan forøvrigt meget godt være med til at udsende Beklagelser over, at Lærerne ikke faae Noget, om end just ikke saa meget af de Grunde, det ærede Medlem eller Andre have anført. Jeg har vel ikke imod, at man slaar noget paa Medlidenhedsfølelsen; men at denne skal være Et og Alt, synes jeg ikke rigtig om. Jeg tror dog, at Lærerne ere saa vel udstyrede, at dersom de ikke kunne faae ordentlig Løn, skulle de nok vide at tage sig noget

Andet for. Det beklager jeg imidlertid fra Dplysningens almindelige Standpunkt; thi jeg tror ganske vist, at en Lærer, der er saaledes situeret, at han af Træng skal laane 10 Rd. hos En og 20 Rd. hos en Anden, ikke er ret vel skiftet til at være Dplysningens Bærer. Jeg beklager det ogsaa af Hensyn til Markedet, det vil sige af Hensyn til, at Trængten til Lærere ganske vist vil blive meget stor og Embeder komme til at staa ubesatte, naar Lønnen er saa daarlig; men det vil vel ogsaa gjøre Sit til, at vi faae en anden og bedre Ordning af hele denne Sag. Forøvrigt skal jeg bemærke, at naar der er en saa overstrømmende Begeistring tilfæde, at man taler om, at Forkastelsen af Forslaget her vil være „en Synd“ imod Lærerne, saa holder jeg mig overbevist om, at Lærerne ville faae deres Ønsker opfyldte og maatte tilfidsst faae baade i Pose og i Sæk. Selv om de ikke faae det idag, men først om et Fjerdingaar eller saa, dog de vel ikke. Jeg er overbevist om, at vi ved Hjælp af de ærede Herrer, der saa levende interessere sig for Lærernes Nød og Træng og tale om Synd og Skam imod dem, nok skulle naae til en Løsning af Spørgsmaalet.

Krigsministeren (Saffner): Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte en Beskyldning, som det undrede mig at høre af det ærede Medlem, der ellers forekommer mig at være saa billig i sin Dom. Det ærede Medlem udtalte, at Skylden for, at Forslaget til en Bevilling af nyt Feltkøts forelaa saa sildig, laa i en slap Administration. Jeg tror, at der fra min Side er meddelt saadanne Dplysninger, at man ikke er berettiget til at udkaste den Slags Beskyldninger enten imod Krigsministeren eller imod de militære Autoriteter, som have havt Sagen under Behandling. Sagen er bleven fremmet maaste med en overdreven Samvittighedsfuldhed, men ikke med Slaphed. Det ærede Medlem udtalte tillige, at den egentlige Grund, hvorfor jeg ikke indbragte denne Sag som et særligt Lovforslag, vel egentlig laa i Lo-Maaneders-Politikken. Jeg tror, at jeg tidligere her i Thinget har haat Leilighed til at udtale, at, naar der var Udſigt til at naae noget Godt og Nyttigt for Landet, tvivlede jeg ikke noget Dødelik om, at Ministeriets Chef med stor Beredvillighed vilde henvende sig til Hans Majestæt Kongen for at faae den fastfattede Tidsfrist forlænget; men paa den anden Side kunde jeg ikke finde fjerneste Anledning til at opfordre Conseilspresidenten til at gjøre et saadant Skridt, naar jeg ikke havde Udſigt til stort Andet end at faae mit Lovforslag stillet i en aaben Begravelse. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgfreds (N. Andersen) gjorde, tror jeg nok, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg) Uret, naar han paastod, at det sidstnævnte ærede Med-